

یک انیمیشن وطنی و حیرت‌صهونیست‌ها از نفوذ فرهنگی ایران

تا به حال هرچه درباره نفوذ فرهنگی نوشته‌ایم، هشداری بوده درباره خطر نفوذ دشمنان در ساختارها و تولیدات فرهنگی کشور، اما گویا این بار در بر پاشنه جدیدی چرخیده و صهیونیست‌ها از اکران یک پویانمایی ایرانی در سرزمین‌های خودشان دچار حیرت و گیجی شده‌اند. انیمیشن بلند ایرانی «بچه زرنگ» که در اکران عمومی خود با اقبال مخاطبان ایرانی روبه‌رو شده بود، سر از سینماهای کودک اسرائیل درآورده است و تازه بعد از اکران آن، شرکت پخش‌کننده فیلم مجبور به واکنش شده و جالب اینجاست که ایرانی بودن این محصول را زیرسوال برده است. شرکت پخش‌کننده فیلم این ادعا را «سراسر هذیان» خواند و مالزی را به‌عنوان مبدا اصلی ارسال فیلم معرفی کرده است. بچه زرنگ ساخته گروه هنر پویا یک فیلم پویانمایی در ژانر ماجراجویی محصول ۱۴۰۱ به‌کارگردانی بهنود نکویی، هادی محمدیان و محمدجواد جنتی، نویسنده‌ی علی رمضان و تهیه‌کننده‌ی حامد جعفری است. هومن حاجی‌الللهی، جواد پزشکیان، هدایت هاشمی و میرطاهر مظلومی به سرپرستی سعید شیخ‌زاده گروه صداییشان فیلم را تشکیل می‌دهند.

بچه زرنگ داستان ماجراجویی‌های پسرپچه‌ای به نام محسن است که می‌خواهد مثل ابرقهرمان‌ها به دیگران کمک کند تا این‌که ظاهرشدن یک ببر، او را به آرزوی همیشگی‌اش، تبدیل شدن به یک ابرقهرمان نزدیک می‌کند. اتفاقا داستان فیلم به باورهای مذهبی و اعتقادی شیعیان اشاره‌های روشنی دارد و نویسندگان فیلمنامه مفاهیم معنوی و اعتقادی را در داستان لحاظ کرده‌اند و این‌که چنین اثری در سرزمین‌های اشغالی پخش شده، در حقیقت همان نفوذ فرهنگی منتها به شکل درست آن است.

صهیونیست‌ها درحالی سعی کرده‌اند که ایرانی بودن این فیلم را زیر سوال ببرند که این فیلم، محصول مشترک گروه هنر پویا و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به‌عنوان یک نهاد دولتی و رسمی ایران است.

رسانه‌های اسرائیل که ناگهان با پخش چنین انیمیشنی در سرزمین‌های خود مواجه و متوجه شدند که قرار است یک درصد از درآمد فیلم صرف کمک به کودکان غزه شود، این مسأله باعث عصبانی‌شدن بیشتر آنها شده است. صهیونیست‌ها فهمیدند که نه تنها انیمیشنی که به اسم «ببر سختگو» در کشورشان روی اکران رفته، ایرانی است؛ بلکه قرار است از درآمد این فیلم به کودکانی که بر اثر وحشی‌گری ارتش‌شان دچار رنج شده‌اند کمک هم بشود، برای همین شبکه ۱۲ تلویزیون اسرائیل در گزارشی نوشت: یک فیلم ایرانی که درآمد آن به غزه اختصاص دارد، در اسرائیل اکران شده است. روزنامه مکتور ریشون هم مدعی شد یک انیمیشن ایرانی با پیام‌های «مملو از خشونت» به

سینمای اسرائیل رسوخ کرده و سایت «سروگیم» اکبران فیلم ایرانی در اسرائیل را باعث حیرت نامید.

فیلم مستند «حماسه پروانه» به کارگردانی علیرضا محمدی فردا در تالار وحدت رونمایی می‌شود. «حماسه پروانه» که با همکاری خانه آی بی ایران ساخته شده است به مشکلات کودکان و بیماران پروانه‌ای و کمبود دارو و پانسمان برای این بیماران بر اثر تحریم‌ها می‌پردازد. مراسم رونمایی این فیلم که با رویکرد مخاطبان خارجی ساخته شد فردا ساعت ۱۹:۳۰ با حضور سازندگان اثر، وزیر ارشاد، شخصیت‌های هنری،

«حماسه پروانه» رونمایی می‌شود

هیچ کجا نگاه دراماتیک و هنرمندانه‌ای به زندگی این افراد نشده است. مخاطب در این مستند نخبگان جهان ازجمله جامعه‌شناسان و فلاسفه هستند و این فیلم قرار است در مجامع جهانی، جشنواره‌های بزرگ بین‌المللی و دانشگاه‌ها اکران شود. همچنین این برنامه اولین حضور سیدعباس صالحی به‌عنوان ارشاد در یک رویداد هنری خواهد بود. گفتنی است حضور در این مراسم برای عموم آزاد و رایگان است.

سیاسی، بین‌المللی و خانواده‌ کودکان بیماران پروانه‌ای برگزار خواهد شد و آیت‌ا... سیدمصطفی محقق داماد به‌عنوان مهمان ویژه در این مراسم سخنرانی خواهد کرد. طبق اعلام نویسنده و کارگردان مستند حماسه پروانه، این مستند نگاه جهانی دارد و تنها به بیماران پروانه‌ای ایران محدود نشده زیرا در جهان هم نیاز به فرهنگ‌سازی درباره این بیماری وجود دارد. بیماران در ایران بحران تسکین و دارو دارند و در

نگاهی به فیلم «در آغوش درخت» ساخته بابک خواجه‌پاشا

درستایش باهم بودن

شکست فوبیا

کوششی مشترک برای نجات بچه‌ها، فوبیای فاصله را شکست می‌دهد. خروش رودخانه و بارندگی شب گومشدن بچه‌ها به آرامش و فضای بر از نور روز بعد وصل می‌شود. آرامش طبیعت، فرید و کیمیا را در پایین‌دست آرام رودخانه، گویی به سوی رستگاری و آرامش دائمی رهنمون می‌کند. طبیعت در آغوش درخت پیونددهنده رابطه ازهم‌گسیخته انسان‌هایی است که گویی در متن سیزی و نور حال بهتری دارند. اضطراب فرید و کیمیا در مواجهه با سویه به‌ظاهر خشن و پرقدرت طبیعت آنان را درمقابل تصویر واقعی آنچه که درباره‌اش تصمیم گرفته‌اند قرار می‌دهد و همین تصویر که پیش از این ناجی فرزندان‌شان شده است، آنان را هم در آغوش گرم خود می‌فشارد و حس همدات‌پنداری را در مخاطبان اثر برمی‌انگیزد.

کارگردانی حساب‌شده

هرآنچه که در آغوش درخت را به‌عنوان تجربه اول یک فیلمساز مستعد و آشنا با اصول اولیه سینما در جایگاه شایسته و ارزشمند در حیطه ملودرام‌های ایرانی قرار می‌دهد، در متن فیلمنامه دقیق و موشکافانه آن خلاصه نمی‌شود. جغرافیای اثر و حضور مداوم شخصیت‌ها در متن طبیعت و بخشی از کوشش فیلمساز برای شخصیت‌بخشیدن به محیط سبز و نورانی که شخصیت‌ها را احاطه کرده، مدیون قاب‌بندی‌ها و میزانسن‌های دقیق و حساب‌شده خواجه‌پاشا در مقام کارگردان است. ضمن این‌که نباید نقش مهم و مؤثر فیلمبردار و تدوینگر اثر را در ایجاد موقعیت‌ها و حس‌وحال مورد نظر فیلمساز نادیده بگیریم. همچنان که پیش از این گفته شد فیلم بی‌آن‌که در تله به‌تصویرکشیدن تصاویر توریست‌پسند و صرفا زیبا از محیط پیرامون شخصیت‌ها گرفتار شود، تا جایی که زیبایی‌های طبیعت مقابل دوربین، کارکرد زیباشناختی و متناسب با مضمون اصلی اثر داشته باشد به آنها می‌پردازد و به همین دلیل هم آنچه که در سراسر اثر همواره غالب است، حضور پررنگ شخصیت‌هاست. دوربین خواجه‌پاشا در بیشتر صحنه‌ها حرکتی سیال و همراه با شخصیت‌ها دارد و به‌ویژه در جاهایی که بازیگران نقش اصلی واکنش‌های حسی تاثیرگذاری دارند، با انتخاب نمای کلوزآپ تلاش موفق آنها را در انتقال حس درونی‌شان به مخاطب دیدنی می‌کند.

هستند برای رسیدن به فضاسازی روایت اصلی که قرار است حلقه پیوند دوباره شخصیت‌ها باشد، در این بین، آنچه‌که در آغوش درخت را در مقایسه با دیگر آثار که ظاهرا دغدغه احترام به ایجاد پیوندهایی از هم‌گسیخته و نشان‌دادن راهکارهای رسمی و غیررسمی برای پیشگیری از طلاق دارند، در جایگاهی متفاوت و ارزشمند قرار می‌دهد، درک فیلم‌ساز از مقوله ایجادگشش در متن روایت اثر و جذب مخاطب با استفاده از شیوه‌های غیرکلیشه‌ای و منطبق بر منطق داستانی است.

هیجان و شاعرانگی

«در آغوش درخت» بی‌آن‌که به دام ایجاد تعلیق‌های ساختگی و فشار به اعصاب و روان تماشاگر برای متقاعدکردن او به پیگیری درام اثر بیفتد، طاه‌ا و علی‌سام را در موقعیتی حساس و خطرناک که می‌توانست به ترازوی ختم شود، قرار می‌دهد. مخاطب اثر، پیش از این در سکانس اقتادن علی‌سام در حوضچه پرورش ماهی و تعلیق پیامد آن، برای رسیدن به فصل پرتعلیق و مؤثر جست‌وجوی نشانی از بچه‌ها در بالا و پایین رودخانه آماده شده است. فصل طولانی و پرهیجان و کشش جست‌وجوی فرید و کیمیا برای یافتن نشانی از بچه‌ها حتی کیمیا را از خط قرمز کیلومتر ۱۵ که فوبیای فاصله را شکل داده است، عبور می‌دهد و خواجه‌پاشا با میزانسن‌های فکرشده و ریتم پُرضرب، تدوین با قاب‌هایی که اغلب با عمق میدان کم، دو شخصیت اصلی را گویی جاشده از محیط پیرامون در مقابل تماشاگر قرار می‌دهد، فضایی می‌سازد که در عین هیجان و اضطرابی که به مخاطبان‌ش منتقل می‌کند گویی آنان را به ضیافتی از تصاویر لطیف و شاعرانه هم دعوت می‌کند.

عاطفی بچه‌ها سر و سامان می‌دهد. به گونه‌ای که مخاطب

اثر، ضرورت‌های حسی موجود در متن اثر را در عمق جان خود می‌پذیرد و با شخصیت‌ها همدات‌پنداری می‌کند. در آغوش درخت، فیلم شریف و داستانیگویی است که به شعور و احساس مخاطبانش احترام می‌گذارد. سرمایه‌گذاری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در تولید این فیلم هم، نشان از عزم جدی این نهاد باسابقه فرهنگی-هنری برای حمایت از آثار ارزشمند مرتبط با دنیای نوجوانان دارد.

برای متقاعدکردن علی‌سام و طاه‌ا به جداشدن از هم است که در نهایت، یکی برای پدر و دیگری برای مادر باشد. جدایی برای آن دو مفهومی ندارد، دلیل موجهی هم ندارد. آنها می‌خواهند باهم باشند و فیلم در ستایش این باهم بودن است؛ کوششی برای فهماندن این واقعیت تلخ به بزرگ‌ترها که جدایی به‌ظاهر موجه آنها، ترک‌های کوچک و بزرگی بر شیشه جان عزیزانشان می‌نشانده که شاید ترمیم آنها ناممکن باشد. همه اینها وقتی قرار است به کمک ابزار سینما به مخاطب منتقل شود، نیازمند درکی درست از مقوله پرداخت دراماتیک و ضرورت‌های بهره‌گیری از فرم متناسب با آن است که درنهایت اثر را روی لبه‌تغیغ باورشدن یا نشدن قرار می‌دهد. یک اتفاق چرک و تلخ، فوبیای فاصله و تنش روحی و روانی بین فرید و کیمیا را ایجاد کرده است ولی هنوز اصل رابطه باهمه‌کنایه‌ها و زخم‌زبان‌هایی که بین دو طرف جاری است باقی مانده که در ادامه، پایان زود هنگام رابطه عاطفی جدید و به‌سرانجام نرسیده فرید با یکی از کارگران جوانش را توجیه می‌کند. تلاش فرید، کیمیا و رضا-عموی بچه‌ها- برای کلیدزن ماجرای جدایی طاه‌ا و علی‌سام، آغاز فصل دوم پرداخت درام اثر است و گام‌های درستی برای آماده‌کردن فضای قابل‌باور برای پذیرش خواسته مصمومانه بچه‌ها برداشته می‌شود.

جاذبه‌های غیرکلیشه‌ای

تلاش پدر در سفر کوتاه دونفره با طاه‌ا به محیط زیبا و چشم‌نواز دریاچه پشت سد به منظور آماده‌کردن فرزند بزرگ‌تر برای پذیرش واقعیت، کوشش مشابه ولی مادرانه و ظریف کیمیا برای بیان واقعیت به کمک قصه انگشت‌های دوست‌س و واکنش‌های نافرجام و عصبی رضا برادر فرید، همه و همه مقدمه‌هایی

شریف و داستانگو

در آغوش درخت اثری نمونه‌ای در ستایش خانواده و ضرورت حفظ ارکان آن است و به‌عنوان تجربه اولیه فیلمساز نشان‌دهنده حضور کارگردانی دغدغه‌مند و کاربلد در این عرصه است که می‌توان آینده روشن و امیدوارکننده‌ای را برای او در سینمای ایران متصور بود. فیلم، بدون افتادن به وادی احساسات‌گرایی صرف و با پرداخت واقع‌گرا و لحنی شاعرانه، رابطه‌ای رو به زوال را به کمک معجزه

طلاق و پیامدهای آن، همواره یکی از مضامین جذاب و پرمخاطب در سینمای ایران بوده است. به همین نسبت هم فیلمسازان و فیلمنامه‌نویسان بسیاری در این عرصه طبع آزمایی کرده‌اند. آنهایی که به مقوله سینما، پرداخت دراماتیک و نزدیک‌شدن به باور مخاطب اشراق داشته‌اند، توانسته‌اند آثار مهمی را به کارنامه خودشان و سینمای ایران اضافه کنند و آنانی هم که صرفا تکیه بر احساسات سطحی مخاطب فیلمنامه می‌نویسند و فیلم می‌سازند، در این عرصه هم مجموعه‌ای از ملودرام‌های سطحی و فراموش‌شدنی را پدید آورده‌اند.

سیدمحمدصلحیانی گروه فرهنگی

کرده‌اند. آنهایی که به مقوله سینما، پرداخت

دراماتیک و نزدیک‌شدن به باور مخاطب اشراق داشته‌اند، توانسته‌اند آثار مهمی را به کارنامه خودشان و سینمای ایران اضافه کنند و آنانی هم که صرفا تکیه بر احساسات سطحی مخاطب فیلمنامه می‌نویسند و فیلم می‌سازند، در این عرصه هم مجموعه‌ای از ملودرام‌های سطحی و فراموش‌شدنی را پدید آورده‌اند.

دغدغه‌های باورپذیر فیلمساز

«در آغوش درخت» اما می‌خواهد فیلم دغدغه‌مندی باشد و از همه مهم‌تر دغدغه‌های قابل باوری داشته باشد. در سینمایی که در آغوش درخت به‌آن تعلق دارد، چیزی که تعیین‌کننده است، قدرت فیلمنامه‌نویس و فیلمساز در باورپذیر کردن قصه و شخصیت‌های آن برای مخاطب است. روح حاکم بر در آغوش درخت به وضوح نشان می‌دهد که پدیدآورنده‌اش به آنچه می‌گوید و نشان می‌دهد، باور دارد و در وهله اول دغدغه خودش است. گام اول برای نزدیک شدن به مخاطب در این‌گونه از سینما فضاسازی مناسب برای معرفی شخصیت‌هاست. باید چیزی در فیلم باشد که از یک سو موتور محرکه روایت و درام باشد و از سوی دیگر حال و هوای اثر را برای مخاطب پذیرفتنی و دلنشین کند. در این قصه، موضوع غریب و نادر فوبیای فاصله و مشکلاتی که فرید و کیمیا، شخصیت‌های اصلی فیلم با آن مواجه هستند عامل اصلی جدایی است؛ از سربه‌مهری که عاقبت در جای خودش فاش می‌شود و اتفاقا یکی از عوامل ایجاد کشش و جذابیت درام اثر است.

ناجی سبز

اما این، همه آن چیزی نیست که فیلم قصد به سرانجام رساندن آن را دارد. در آغوش درخت قرار است روانیگر حضور یک ناجی سبز و روشن برای والدین و فرزندان

رقابت «برای رعنا» در جشنواره بوسان

بخش رقابتی «جریان‌های نو» جشنواره فیلم بوسان ویژه آثار اول و دوم کارگردانان نوظهور آسیایی، فهرست آثار خود را اعلام کرد و فیلم «برای رعنا» ساخته ایمان یزدی و با بازی حامد بهداد و پانته‌آ پناهی‌ها، نماینده سینمای ایران در این بخش خواهد بود. «سرزمین آرامش صبح» ساخته پارسا ری - وونگ، «قطره آب» به کارگردانی جونت‌پانگ از جمله رقبای فیلم برای رعنا در جشنواره بوسان هستند. گفتنی است جشنواره بین‌المللی فیلم بوسان به‌عنوان یکی از تاثیرگذارترین جشنواره‌های فیلم آسیا شناخته می‌شود.

اکران

«در آغوش درخت» رکورد شکنی کرد

فیلم سینمایی «در آغوش درخت» به نویسندگی و کارگردانی بابک خواجه‌پاشا و تهیه‌کنندگی سجاد نصراللهی‌نسب و محمدرضا مصباح با جذب حدود ۵۰ هزار مخاطب در سینماها و فروش ۲/۵ میلیارد تومانی، پرفروش‌ترین فیلم اجتماعی این روزهای سینما شد. فروش این فیلم نشان از این دارد که فیلم‌های اجتماعی خوب ظرفیت فروش قابل توجهی دراکران عمومی را دارد. این فیلم که به‌تازگی انتشار خبری درباره انصراف یک زوج از طلاق پس از تماشای آن به توصیه مشاور خود مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفت، اکران‌های سیار خود را نیز توسط پخش سیار بهمین سبز در شهرهای مختلف آغاز کرده است. علاقه‌مندان برای ثبت درخواست اکران می‌توانند به سایت esay.ir مراجعه کنند، در آغوش درخت که یک ملودرام خانوادگی است، همزمان با اکران در سینماهای ایران، حضور بین‌المللی خود را در جشنواره شانگهای کشور چین، جشنواره کارازن روسیه و زوریخ کشور فرانسه نیز سپری می‌کند.

مارال بنی‌آدم، جواد قاضی، روح... زمانی، اهورا لطفی و رایان لطفی بازیگران این فیلم سینمایی هستند. در آغوش درخت محصول کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و سازمان سینمایی سوره است.

پیش تولید

حضور امیر جدیدی در «روزه»

امیر جدیدی، بازیگر سینما به‌پروژه سینمایی «روزه» جدیدی که این روزها برای بازی در فیلم بیوگرافی «منصور» در نقش منصور بهرامی، تیسور مشهور ایرانی به فرانسه رفته بود؛ به فیلم سینمایی روزه پیوست. این فیلم تازه‌ترین تجربه بازیگری امیر جدیدی پس از چهار سال دوری از سینماهای ایران است، «قهرمان» به‌کارگردانی اصغر فرهادی آخرین حضور سینمایی این بازیگر بوده است. کارگردانی روزه را امید شمس و تهیه‌کنندگی آن را سیدحامد حسینی برعهده دارند. درباره داستان فیلم اطلاعات زیادی منتشر نشده و تاکنون همین قدر می‌دانیم که قصه در ژانر دلپه‌رو آرو روان‌ناختی در دنیای تبهکاری روایت می‌شود. فیلمنامه این اثر مشترکاتوسلما امید شمس، فرزاد احمدی و امیر مهندس‌سیان نوشته شده است. این فیلم سینمایی عنوان دومین فیلم امید شمس پس از «ملاقات خصوصی» است که به‌زودی مقابل دوربین می‌رود. امید شمس، کارگردان جوان سینمای ایران سه فیلم در کارنامه خود دارد و اولین فیلم بلند او ملاقات خصوصی توانست نظر مخاطبان و منتقدان سینما را به خود جلب کند.